Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

5. prosinca 2024.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Članak 101. stavak 1. UFEU-a – Vertikalni sporazumi – Ograničenje s obzirom na posljedicu – Sporazum kojim se predviđaju ograničenja u pogledu jamstva na motorna vozila – Obveza tijela nadležnog za tržišno natjecanje da dokaže protutržišne učinke – Stvarni i potencijalni učinci”

U predmetu C-606/23,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputila Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud, Latvija), odlukom od 2. listopada 2023., koju je Sud zaprimio 4. listopada 2023., u postupku

„Tallinna Kaubamaja Grupp” AS,

„KIA Auto” AS

protiv

Konkurences padome,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: D. Gratsias, predsjednik vijeća, I. Jarukaitis, predsjednik četvrtog vijeća, i Z. Csehi (izvjestitelj), sudac,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za „Tallinna Kaubamaja Grupp” AS i „KIA Auto” AS, I. Azanda, *advokāte*,

– za latvijsku vladu, J. Davidoviča i K. Pommere, u svojstvu agenata,

– za španjolsku vladu, L. Aguilera Ruiz, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: latvijski

– za Europsku komisiju, P. Berghe, I. Naglis i D. Viros, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 101. stavka 1. UFEU-a.

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društava „Tallinna Kaubamaja Grupp” AS i „KIA Auto” AS, s jedne strane, i Konkurences padomea (Vijeće za tržišno natjecanje, Latvija), s druge strane, u vezi s novčanom kaznom izrečenom zbog sklapanja vertikalnog sporazuma kojim se predviđaju ograničenja u pogledu jamstva na motorna vozila.

Pravni okvir

3 U skladu s člankom 11. stavkom 1. Konkurences likumsa (Zakon o tržišnom natjecanju) od 4. listopada 2001. (*Latvijas Vēstnesis*, 2001., br. 151):

„Zabranjeni su i ništavi od svojeg zaključenja sporazumi među subjektima koji za cilj ili posljedicu imaju sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na području Latvije, uključujući i sporazume koji se odnose na:

[…]

7. radnje (ili propuštanja) kojima se drugi gospodarski subjekt obvezuje napustiti određeno tržište ili koje sprečavaju dolazak potencijalnog drugog gospodarskog subjekta na određeno tržište.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

4 KIA Auto, društvo osnovano u skladu s estonskim pravom, jedini je ovlašteni uvoznik vozila marke KIA u Latviji. To društvo odabire i odobrava ovlaštene zastupnike koji stavljaju na tržište automobile marke KIA i popravljaju ih u okviru jamstva koje izdaje proizvođač ili uvoznik.

5 Odlukom od 7. kolovoza 2014. Vijeće za tržišno natjecanje izreklo je društvu KIA Auto, zbog povrede članka 11. stavka 1. točke 7. Zakona o tržišnom natjecanju, novčanu kaznu u iznosu od 134 514,43 eura, od čega je 96 150,92 eura solidarno izrečeno društvu Tallinna Kaubamaja Grupp, njegovu matičnom društvu.

6 Vijeće za tržišno natjecanje smatralo je da su se društvo KIA Auto, kao uvoznik kojeg je ovlastio proizvođač automobila marke KIA, kao i ovlašteni trgovci i serviseri automobila marke KIA (u daljnjem tekstu: ovlašteni zastupnici) sporazumjeli o uvjetima jamstva koji obvezuju ili potiču vlasnike automobila da kako bi se nastavili koristiti jamstvom na motorno vozilo, tijekom razdoblja jamstva kod navedenih ovlaštenih predstavnika provedu sva redovita održavanja koja je predvidio proizvođač KIA i popravke koji nisu pokriveni jamstvom kao i da upotrebljavaju originalne rezervne dijelove KIA-e prilikom redovitih održavanja i popravaka obavljenih tijekom razdoblja jamstva.

7 Vijeće za tržišno natjecanje tako je utvrdilo postojanje vertikalnog sporazuma o uvjetima jamstva u okviru mreže KIA, kojim se sprečava, s jedne strane, pristup neovisnih servisera, koji nisu uključeni u jamstvo, latvijskom tržištu za usluge popravka tijekom razdoblja jamstva i, s druge strane, pristup neovisnih proizvođača zamjenskih dijelova tržištu distribucije navedenih dijelova u Latviji i ograničava tržišno natjecanje između distributera zamjenskih dijelova.

8 Vijeće za tržišno natjecanje kvalificiralo je utvrđeni sporazum kao ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na posljedicu, naglašavajući u tom pogledu da primjenjivi standard dokazivanja ne zahtijeva dokazivanje stvarnih učinaka. Naime, Vijeće za tržišno natjecanje smatra da negativni učinci na tržišno natjecanje proizlaze iz same prirode ograničavajućih odredbi i nije potrebno dokazivati učinke koji su stvarno nastali.

9 Tužitelji iz glavnog postupka podnijeli su tužbu protiv odluke kojom im je izrečena novčana kazna pred Administratīvā apgabaltiesom (Okružni upravni sud, Latvija), sudom koji je uputio zahtjev, koji je tu tužbu odbio presudom od 10. ožujka 2017.

10 Tužitelji iz glavnog postupka podnijeli su žalbu u kasacijskom postupku pred Senātom Administratīvo lietu departaments (Vrhovni sud, Upravni odjel, Latvija), koja je presudom od 22. prosinca 2021. ukinula presudu suda koji je uputio zahtjev i vratila predmet tom sudu na ponovno odlučivanje.

11 Senāta Administratīvo lietu departaments (Vrhovni sud, Upravni odjel) smatrala je da se sud koji je uputio zahtjev, ispitujući dovodi li odluka kojom je izrečena novčana kazna valjano do zaključka da je sporazum zabranjen zbog svojih posljedica, oslonio na kriterije procjene koji su netočni s obzirom na kriterije koje treba uzeti u obzir u slučaju ograničavajućih učinaka. U tim je okolnostima Vrhovni sud presudio da sud koji je uputio zahtjev nije mogao pravilno ocijeniti je li ta odluka dovoljno obrazložena.

12 Sud koji je uputio zahtjev, oslanjajući se na dodatna očitovanja koja je Vijeće za tržišno natjecanje podnijelo nakon presude Vrhovnog suda, ističe da se zaključci iz te presude bitno razlikuju od zaključaka iz sudske prakse Suda, tako da se sadržaj ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na posljedicu i standard dokazivanja koji iz toga proizlaze ne mogu smatrati očitima. Stoga sud koji je uputio zahtjev smatra da je potrebno Sudu uputiti zahtjev za prethodnu odluku kako bi se razjasnila pitanja koja se odnose na dokazivanje zabranjenih sporazuma s obzirom na posljedicu.

13 Konkretno, kao što to proizlazi iz očitovanja Vijeća za tržišno natjecanje, valja primijeniti pristup sličan onomu koji je Opći sud Europske unije primijenio u presudi od 10. studenoga 2021., Google i Alphabet/Komisija (Google Shopping) (T-612/17, EU:T:2021:763), koja se odnosila na povredu članka 102. UFEU-a, u svrhu primjene i tumačenja članka 101. UFEU-a i, slijedom toga, članka 11. Zakona o tržišnom natjecanju. U toj je presudi Opći sud istaknuo da Europska komisija nije dužna dokazati stvarno ostvarenje mogućih posljedica uklanjanja ili ograničavanja tržišnog natjecanja, nego da je dovoljno da utvrdi postojanje potencijalnih učinaka. Tako iz navedene presude proizlazi da prilikom procjene učinaka sporazuma na tržišno natjecanje nije potrebno sve relevantne okolnosti predmetnog slučaja svesti na utvrđenje specifičnih i mjerljivih negativnih učinaka na tržišno natjecanje jer bi takav pristup *de facto* uklonio mogućnost da dotično tijelo nadležno za tržišno natjecanje okonča ograničenja tržišnog natjecanja koja još nisu proizvela stvarno odredive negativne učinke.

14 U tim je okolnostima Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud) odlučila prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li tijelo nadležno za tržišno natjecanje u skladu s člankom 101. stavkom 1. UFEU-a dokazati da postoje stvarni i konkretni učinci koji ograničavaju tržišno natjecanje (*actual/real restrictive effects on competition*) kako bi ocijenilo je li zabranjen sporazum kojim se predviđaju ograničenja u pogledu jamstva na motorna vozila, a kojima se vlasnike motornog vozila obvezuje ili potiče na to da vozilo popravljaju i održavaju samo kod ovlaštenih zastupnika proizvođača motornog vozila te da prilikom redovitog servisiranja upotrebljavaju originalne rezervne dijelove navedenog proizvođača kako bi jamstvo na motorno vozilo ostalo valjano?

2. Je li u skladu s člankom 101. stavkom 1. UFEU-a za potrebe ocjenjivanja sporazuma navedenog u prvom prethodnom pitanju dovoljno da tijelo nadležno za tržišno natjecanje dokaže samo postojanje potencijalnih učinaka koji ograničavaju tržišno natjecanje (*potential restrictive effects on competition*)?”

Nadležnost Suda

15 Sud koji je uputio zahtjev ističe da primjena članka 11. stavka 1. Zakona o tržišnom natjecanju ne bi trebala biti različita od primjene članka 101. stavka 1. UFEU-a jer se tim dvjema odredbama u biti uspostavlja sličan pravni okvir. Stoga valja uzeti u obzir razmatranja Suda u pogledu primjene članka 101. stavka 1. UFEU-a.

16 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, u okviru suradnje između Suda i nacionalnih sudova koja je određena člankom 267. UFEU-a isključivo je na nacionalnom sudu pred kojim se vodi postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena da, uvažavajući posebnosti predmeta, ocijeni kako nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude tako i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu. Slijedom navedenog, ako se postavljena pitanja odnose na tumačenje prava Unije, Sud načelno mora donijeti odluku (presuda od 18. studenoga 2021., Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, t. 42. i navedena sudska praksa).

17 Međutim, prema ustaljenoj sudskoj praksi, Sud mora ispitati i okolnosti u kojima mu je nacionalni sud uputio predmet, kako bi provjerio je li nadležan za odlučivanje (presuda od 18. studenoga 2021., Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, t. 43. i navedena sudska praksa).

18 U tom pogledu, treba podsjetiti na to da se Sud u više navrata proglasio nadležnim za odlučivanje o zahtjevima za prethodnu odluku koji su se odnosili na odredbe prava Unije u situacijama u kojima se činjenično stanje glavnog predmeta nalazilo izvan područja primjene tog prava, ali u kojima su spomenute odredbe bile primjenjive na temelju nacionalnog zakonodavstva, koje je za potpuno unutarnje situacije usvojilo rješenja istovjetna onima predviđenima pravom Unije (presuda od 18. studenoga 2021., Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, t. 44. i navedena sudska praksa).

19 Takva nadležnost opravdana je očitim interesom pravnog poretka Unije da se, radi izbjegavanja budućih razlika u tumačenju, odredbe preuzete iz prava Unije tumače ujednačeno (presuda od 13. listopada 2022., Baltijas Starptautiskā Akadēmija i Stockholm School of Economics in Riga, C-164/21 i C-318/21, EU:C:2022:785, t. 35. i navedena sudska praksa).

20 U ovom slučaju, iz odluke kojom je upućeno prethodno pitanje proizlazi da se člankom 11. stavkom 1. Zakona o tržišnom natjecanju predviđa pravni okvir koji je jednak pravnom okviru predviđenom člankom 101. stavkom 1. UFEU-a i da se navedeni članak 11. stavak 1. u latvijskom pravnom poretku tumači na isti način kao i članak 101. stavak 1. UFEU-a. Usto, valja podsjetiti na to da se Sud već proglasio nadležnim za odlučivanje o zahtjevima za prethodnu odluku koji se odnose na tumačenje članka 101. stavka 1. UFEU-a u situacijama u kojima se članak 11. stavak 1. Zakona o tržišnom natjecanju primjenjivao neovisno o tome je li postojao utjecaj na trgovinu među državama članicama (vidjeti u tom smislu presudu od 18. studenoga 2021., Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

21 Iz toga slijedi da je u ovom predmetu Sud nadležan odlučivati o pitanjima koja se odnose na tumačenje članka 101. stavka 1. UFEU-a.

O prethodnim pitanjima

22 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 101. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da tijelu države članice nadležnom za tržišno natjecanje – koje ocjenjuje može li se sporazum kojim se predviđaju ograničenja u pogledu jamstva na motorna vozila, a kojima se vlasnike motornih vozila obvezuje ili potiče na to da vozila popravljaju i održavaju samo kod ovlaštenih zastupnika proizvođača motornog vozila te da prilikom redovitog servisiranja upotrebljavaju originalne rezervne dijelove navedenog proizvođača kako bi jamstvo na motorno vozilo ostalo valjano, kvalificirati kao ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na posljedicu, u smislu te odredbe – nalaže da dokaže postojanje konkretnih i stvarnih ograničavajućih učinaka na tržišno natjecanje ili je dovoljno da dokaže postojanje potencijalnih ograničavajućih učinaka na tržišno natjecanje.

23 S tim u vezi valja podsjetiti na to da su na temelju članka 101. stavka 1. UFEU-a nespojivi s unutarnjim tržištem i zabranjeni svi sporazumi među poduzetnicima, odluke udruženja poduzetnika i usklađeno djelovanje koji bi mogli utjecati na trgovinu među državama članicama i koji imaju za cilj ili posljedicu sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu.

24 Kako bi se u određenom slučaju moglo smatrati da su sporazum, odluka udruženja poduzetnika ili usklađeno djelovanje obuhvaćeni zabranom iz članka 101. stavka 1. UFEU-a, u skladu sa samim tekstom te odredbe potrebno je dokazati da to postupanje ima cilj sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja ili da to postupanje ima takvu posljedicu (presuda od 21. prosinca 2023., International Skating Union/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, t. 98. i navedena sudska praksa).

25 U tu svrhu najprije valja ispitati cilj postupanja o kojem je riječ. U slučaju da se slijedom takvog ispitivanja pokaže da to postupanje ima protutržišni cilj, nije potrebno ispitati njegov učinak na tržišno natjecanje. Stoga je zatim tu posljedicu potrebno ispitati samo ako se ne može smatrati da navedeno postupanje ima takav protutržišni cilj (presuda od 21. prosinca 2023., International Skating Union/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, t. 99. i navedena sudska praksa).

26 Ispitivanje koje treba provesti razlikuje se ovisno o tome odnosi li se na to ima li postupanje o kojem je riječ „cilj” ili „posljedicu” sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja, pri čemu se na svaki od tih dvaju pojmova primjenjuju različita pravna pravila i pravila o dokazivanju (presuda od 21. prosinca 2023., International Skating Union/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, t. 100. i navedena sudska praksa).

27 U ovom slučaju sud koji je uputio zahtjev, koji polazi od pretpostavke, čiju osnovanost mora provjeriti, da cilj sporazuma o kojem je riječ u glavnom postupku nije ograničavanje tržišnog natjecanja, navodi da je na njemu da ocijeni ima li taj sporazum protutržišnu posljedicu.

28 U tom pogledu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da pojam postupanja koje ima protutržišnu „posljedicu” obuhvaća svako postupanje za koje se ne može smatrati da ima protutržišni „cilj”, pod uvjetom da se dokaže da to postupanje ima stvaran ili potencijalni učinak sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja, i to na osjetan način (presuda od 21. prosinca 2023., International Skating Union/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, t. 109. i navedena sudska praksa).

29 U tu je svrhu tržišno natjecanje potrebno ispitati u stvarnom okviru u kojem bi se odvijalo da ne postoje sporazum, odluka udruženja poduzetnika ili usklađeno djelovanje o kojima je riječ (presude od 18. studenoga 2021., Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, t. 74. i od 21. prosinca 2023., International Skating Union/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, t. 110. i navedena sudska praksa) i pritom utvrditi tržište ili tržišta na kojima bi to postupanje moglo proizvesti svoje učinke, neovisno o tome jesu li stvarni ili potencijalni, a zatim i opisati te učinke. To ispitivanje samo po sebi podrazumijeva da se uzmu u obzir sve relevantne okolnosti.

30 Ocjena učinaka sporazuma među poduzetnicima s obzirom na članak 101. UFEU-a podrazumijeva potrebu uzimanja u obzir konkretnog okvira tog sporazuma, osobito gospodarskog i pravnog konteksta u kojem djeluju dotični poduzetnici, prirode obuhvaćenih dobara ili usluga kao i stvarnih uvjeta funkcioniranja i strukture jednog ili više tržišta o kojima je riječ. Iz toga slijedi da hipotetski scenarij, koji se temelji na nepostojanju navedenog sporazuma, mora biti realističan i vjerodostojan (presuda od 27. lipnja 2024., Komisija/Servier i dr., C-176/19 P, EU:C:2024:549, t. 341. i navedena sudska praksa).

31 U tom pogledu, Sud je već imao priliku pojasniti da je cilj utvrđivanja hipotetskog scenarija utvrditi stvarne mogućnosti ponašanja gospodarskih subjekata u slučaju nepostojanja predmetnog sporazuma i na taj način utvrditi vjerojatno funkcioniranje tržišta kao i njegovu strukturu u slučaju da taj sporazum nije sklopljen (presude od 30. siječnja 2020., Generics (UK) i dr., C-307/18, EU:C:2020:52, t. 120., i od 18. studenoga 2021., Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, t. 76).

32 Međutim, realističnost i istodobno vjerodostojnost hipotetskog scenarija ne dovodi u pitanje mogućnost uzimanja u obzir isključivo potencijalnih učinaka sporazuma među poduzetnicima kako bi se utvrdilo čini li on ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na posljedicu. U tom pogledu Sud je, među ostalim, presudio da bi se time što bi se smatralo da se, kada je sporazum među poduzetnicima proveden, ne mogu uzeti u obzir potencijalni učinci tog sporazuma kako bi se ocijenili njegovi ograničavajući učinci na tržišno natjecanje, istodobno zanemarile značajke hipotetske metode svojstvene ocjeni ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na posljedicu kao i sudska praksa prema kojoj učinci koji ograničavaju tržišno natjecanje mogu biti i stvarni i potencijalni, ali moraju biti dovoljno osjetni (vidjeti u tom smislu presudu od 27. lipnja 2024., Komisija/Servier i dr., C-176/19 P, EU:C:2024:549, t. 345. do 353.).

33 Stoga je dovoljno da je, nakon odgovarajućeg ispitivanja tržišnog natjecanja u stvarnom okviru u kojem bi se ono odvijalo da nije bilo predmetnog sporazuma, moguće utvrditi potencijalne ograničavajuće protutržišne učinke na tržišno natjecanje koji su dovoljno osjetni (vidjeti u tom smislu presude od 28. svibnja 1998., Deere/Komisija, C-7/95 P, EU:C:1998:256, t. 77. i 78., i od 28. svibnja 1998., New Holland Ford/Komisija, C-8/95 P, EU:C:1998:257, t. 91. i 92.).

34 U tim okolnostima, na sudu koji je uputio zahtjev je da ocijeni je li Vijeće za tržišno natjecanje pravilno ispitalo način na koji bi se tržišno natjecanje odvilo u stvarnom okviru u kojem bi se odvijalo da nije bilo učinaka predmetnog sporazuma, definirajući tržišta na kojima taj sporazum proizvodi učinke i utvrđujući te osjetne učinke, neovisno o tome jesu li stvarni ili potencijalni.

35 Osim toga, Sud je u točkama 65. i 66. presude od 6. listopada 2015., Post Danmark (C-23/14, EU:C:2015:651), presudio da, kako bi se utvrdio zlouporabni karakter postupanja ispitanog s gledišta članka 82. UEZ-a (koji je postao članak 102. UFEU-a), mora postojati njegov protutržišni učinak na tržište, ali ne mora nužno biti konkretan jer je dovoljan dokaz potencijalnog protutržišnog učinka koji može istisnuti konkurente koji su barem jednako učinkoviti kao poduzetnik koji je već u vladajućem položaju.

36 Stoga tumačenje članka 101. UFEU-a, kako je prihvaćeno u sudskoj praksi navedenoj u točkama 28. i 33. ove presude, prema kojem je dovoljno dokazati postojanje potencijalnih protutržišnih učinaka, osobito učinaka koji mogu spriječiti dolazak potencijalnih konkurenata na tržište, odgovara tumačenju članka 102. UFEU-a iz sudske prakse navedene u prethodnoj točki ove presude.

37 S obzirom na navedena razmatranja na prethodna pitanja valja odgovoriti tako da članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da ne nalaže tijelu države članice nadležnom za tržišno natjecanje – koje ocjenjuje može li se sporazum kojim se predviđaju ograničenja u pogledu jamstva na motorna vozila, a kojima se vlasnike motornih vozila obvezuje ili potiče na to da vozila popravljaju i održavaju samo kod ovlaštenih zastupnika proizvođača motornog vozila te da prilikom redovitog servisiranja upotrebljavaju originalne rezervne dijelove navedenog proizvođača kako bi jamstvo na motorno vozilo ostalo valjano, kvalificirati kao ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na posljedicu, u smislu te odredbe – da dokaže postojanje konkretnih i stvarnih ograničavajućih učinaka na tržišno natjecanje. Dovoljno je da to tijelo u skladu s navedenom odredbom utvrdi postojanje potencijalnih ograničavajućih učinaka na tržišno natjecanje, pod uvjetom da su dovoljno osjetni.

Troškovi

38 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da ne nalaže tijelu države članice nadležnom za tržišno natjecanje – koje ocjenjuje može li se sporazum kojim se predviđaju ograničenja u pogledu jamstva na motorna vozila, a kojima se vlasnike motornih vozila obvezuje ili potiče na to da vozila popravljaju i održavaju samo kod ovlaštenih zastupnika proizvođača motornog vozila te da prilikom redovitog servisiranja upotrebljavaju

originalne rezervne dijelove navedenog proizvođača kako bi jamstvo na motorno vozilo ostalo valjano, kvalificirati kao ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na posljedicu, u smislu te odredbe – da dokaže postojanje konkretnih i stvarnih ograničavajućih učinaka na tržišno natjecanje. Dovoljno je da to tijelo u skladu s navedenom odredbom utvrdi postojanje potencijalnih ograničavajućih učinaka na tržišno natjecanje, pod uvjetom da su dovoljno osjetni.

Potpisi